

Η ΔΙΧΟΝΟΙΑ, ΤΟ ΣΑΡΑΚΙ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΜΑΣ

Γράφει ο Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Βλέποντας πάλι τους Έλληνες να κινούνται σε δύο αλληλοσυγκρουόμενους κόσμους και εορτάζοντας εφέτος την επέτειο των 200 χρόνων της Παλιγγενεσίας μας, θα ήθελα να επανέλθω με πικρία και πάλι, σε μια στοιχειώδη αναδρομή στα ματωμένα αχνάρια της διχόνοιας στην μακράιωνη ιστορία της Πατρίδας μας. Διότι! και σήμερα που η χώρα μας, αντιμετωπίζει τεράστια προβλήματα οικονομικά, πανδημίας και εθνικής κυριαρχίας, **εμείς στα ίδια αχνάρια της διχόνοιας βαδίζουμε.**

Το 1821 για την διχόνοια, δεν μιλάει, δεν διδάσκει δεν κραυγάζει απλά, αλλά! αναθεματίζει, μαστιγώνει, εξορκίζει και την χαρακτηρίζει κατάρρα κωδικοποιημένη στα χρωματοσώματα και στα γονίδια μας.

Άνοιξη του 1825 στο Ναύπλιο, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός λέει στον Παπαφλέσσα: «Δεν θέλουμε να εννοήσουμε ότι τίποτε δεν εκάναμε νικήσαντες τους Τούρκους, αν δεν νικήσουμε και σύντομα τα πάθη μας. Η Διχόνοια! Να ο μεγάλος εχθρός μας... αυτή θα μας φάει...».

«Δολερή», την χαρακτηρίζει ο εθνικός μας ποιητής στον εθνικό μας ύμνο. Την παρουσιάζει να κρατάει ένα σκήπτρο, το **σύμβολο της εξουσίας** και χαμογελαστά να το υπόσχεται σ' όλους.

Κατά το ηρωικό έπος του '40 και τότε υπήρχε μερίδα Ελλήνων, οι οποίοι δεν συμφωνούσαν με τον υπέρ πίστεως και πατρίδας αγώνα σχεδόν όλων των Ελλήνων και χαρακτήριζαν, την Αντίσταση κατά της εισβολής στη χώρα μας των φασιστικών Ιταλικών Στρατευμάτων, ως πόλεμο «ιμπεριαλιστικό».

Στην Μέση Ανατολή. Μετά τον επικό Αγώνα στην Ελλάδα πολλοί Έλληνες άφησαν οικογένεια, εργασία κ.λπ. και έφυγαν στη Μέση Ανατολή, για να συνεχίσουν μέσα στα πλαίσια των Συμμάχων τον Αγώνα των κατά του φασισμού. Όμως! κι' εκεί μπήκε μέσα μας το σαράκι της διχόνοιας και αντί να βλέπουμε τον εχθρό, βγάλαμε τα μάτια μας μεταξύ μας, σε σημείο που μας

ξευτέλισαν οι σύμμαχοί μας. Ευτυχώς κάποιοι ψύχραιμοι και γενναίοι κατόρθωσαν να πείσουν τους συμμάχους, να μας δώσουν μια ευκαιρία για να δείξουν οι Έλληνες τα τόσα πολλά άλλα προσόντα των. Όπως και έγινε, με τους εν συνεχεία ηρωισμούς των Ελλήνων (Ιερός Λόχος) απεκατεστάθη το γόητρο του Έλληνα μαχητή.

Ήλθε η κατοχή, Εθνική Αντίσταση με διαφορετικές παρατάξεις, ελληνικών αντάρτικων ομάδων, που πολλές φορές περισσότερο ενδιαφέροντες να διαλύσουν τα με διαφορετικά πιστεύω τμήματα παρά τον εχθρό.

Απελευθέρωση, όλα τα κράτη της Ευρώπης έπιασαν δουλειά για την αποκατάσταση των καταστροφών του Β΄ Π.Π., εμείς και πάλι αντί όλοι μαζί ν' ασχοληθούμε με την ανασύλωση της πατρίδας μας, αρχίσαμε τον αδελφοκτόνο σπαραγμό. Δηλαδή καταστροφή της πατρίδας μας πολύ χειρότερη από αυτή του Β΄ Π.Π, **και μάλιστα κινδύνεψε η Ελλάς ακόμη και να ακρωτηριασθεί.**

Σήμερα διάγουμε ίσως την μεγαλύτερη περίοδο της Δημοκρατίας στην Νεωτέρα Ελλάδα. Πάλι το Σαράκι μόνιμα εγκατεστημένο μέσα μας. Οι Εθνικές και κοινωνικές επιτυχίες μας πρέπει να περάσουν από την πολιτική. **Για να επιτευχθούν σήμερα στόχοι πρέπει να υπάρχει πολιτική ειρήνη και ομόνοια και παρ' όλη την δύσκολη από πάσης πλευράς κατάσταση που βρίσκεται η χώρα μας, δεν υπάρχει.** Οι πολιτικές παρατάξεις σε τίποτε δεν συμφωνούν, δεν υπάρχει τέτοια περίπτωση, η όλη προσπάθεια εξαντλείται μεταξύ των πώς θα μειώσουν, εμποδίσουν και ακόμη να καταστρέψουν την προσπάθεια του κυβερνώντος κόμματος (όχι του σημερινού, πάντοτε).

Αυτό είναι το Σαράκι που κατατρώγει τους Έλληνες, ακόμη θα το δούμε κάθε μέρα μπροστά μας, στην καθημερινότητα σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας.

Τελειώνοντας την θλιβερή αυτή αναδρομή, ας θυμηθούμε τα λόγια ορισμένων που έπαιξαν μεγάλο ρόλο στην ελληνική Ιστορία:

Μακρυγιάννης: «Τα πολλά εγώ δεν κατόρθωσαν να γίνουν εμείς».

Ο Όμηρος στην Ιλιάδα, κεφ. ΙΒ΄ και στιχ. 516 λέγει: «... Η ηνωμένη δύναμις πάντοτε νικά...»

Ο Ξενοφών στην Κύρου Ανάβαση βιβλ. 3 κεφ. 109 μεταξύ άλλων λέγει: «Οποιοσδήποτε και αν είναι εκείνος ο οποίος βλέπει μια λύση, έστω και αν είναι απλός Στρατιώτης, πρέπει να την φανερώσει, διότι ο αγών είναι κοινός δι' όλους»..

Εάν κάποτε οι πολιτικοί μας κατανοήσουν ότι, η διχόνοια είναι ένα πρόβλημα του Έλληνα που πηγάζει μέσα από τα χρωματοσώματα της δομής του χαρακτήρα του, η οποία όμως δυστυχώς συντηρείται από την πολιτική νοοτροπία και προσπαθήσουν ειλικρινά προς την κατεύθυνση αυτή που είναι το «Α» και το «Ω», τότε μόνο η Ελλάδα θα βρει τον δρόμο της και θα μεγαλουργήσει όπως της αξίζει.

Ιωάννης Μ. Ασλανίδης

Αντιστράτηγος ε.α.

Επίτιμος Διοικητής ΣΣΕ